

ди това ся и рѣшилъ да ся помири съ него и мо-^{послѣ}лилъ го да събере новѣ войскѣ. Валленштайнъ най-^{р. хр.}напрѣдъ казалъ, че не може; а послѣ, по-гольмѣ молбѣ императорскѣ, съгласился да иде да ся бие съ протестанты-тѣ, но подѣ условіе, да му ся даде власть самовольно да ся распоряжда въ боя. Фердинандъ исполнилъ всичкы-тѣ неговы желанія, и за малко время, по гласъ Валленштайновъ пакъ му ся явили хыляды солдати. Съ таж войскѣ отишялъ той противъ Саксонци-тѣ, кой-то были освоили Боеміѣ, изпѣдилъ гы отъ тамъ и гонилъ гы до Саксоніѣ. Саксонскій курфирцъ поискалъ помощь отъ Густава Адолфа, кой-то ся намиралъ въ Баваріѣ. Шведи-тѣ ся съединили съ Саксонци-тѣ и близу до градъ *Люцена* начали съ Валленштайна же-¹⁶³²стокъ бой. Въ тоя бой истина Шведи-тѣ побѣдили своя непріятель; но изгубили своя славный и благородный краль. Като прострѣлили краль-тѣ отъ непріятельскѣ странѣ два куршюма, той извыкалъ: „Боже мой!“ и падналъ отъ коня. Войска-та най-напрѣдъ не примѣтила това, и краль-тѣ, по тѣпканъ отъ коньѣ-тѣ, прележялъ презъ ноцъ-тѣ на бойното полѣ, а на утрень-тѣ го намѣрили совсѣмъ обезобразень и облянъ съ кръвь.

Подиръ това сраженіе Валленштайнъ остѣпилъ въ Боеміѣ; а Шведи-тѣ подѣ начялствомъ Веймарскаго херцога *Берихарда*, начали да опустошявать всичкѣ Германіѣ. Отъ това время Валленштайнъ не само что престаналъ да дѣйствува противъ протестанты-тѣ, но още началъ да ся договаря съ тѣхъ; за кое-то явили императору, че е Валленштайнъ издатель и иска да стане Боемскы краль. Тогова промѣнили Валленштайна; и наскоро три офицери отъ неговѣ-тѣ войскѣ го убили ноцѣмъ. ¹⁶³⁴